

عنوان مقاله:

نگاهی به واکسیناسیون سرخک در ایران

محل انتشار:

مجله طب نظامی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

غلامعلی قربانی

خلاصه مقاله:

مقدمه. سرخک یک بیماری ویروسی تنفسی مسری است که در حال حاضر همچنان در کشورهای در حال توسعه شیوع دارد. در سالهای اخیر در ایران نیز شیوع سرخک در بالغین و نظامیان گزارش شده است. مواد و روش کار. یک بررسی مروری می باشد که دو گروه از بالغین، قبل از واکسیناسیون ضد سرخک و بعد از آن مورد مطالعه قرار گرفتند. همچنین مطالعات قبلی انجام شده در مورد وضعیت ایمنی علیه سرخک در بالغین جمع آوری و توصیه های آنها مشخص و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج. در دو مطالعه انجام شده در نظامیان مشخص شد که قبل از واکسیناسیون بیشتر از ۲۲/۵٪ افراد بالغ در مقابل سرخک حساس و بعد از واکسیناسیون به کمتر از ۲/۲٪ تقلیل یافت و شیوع سرخک در بین نظامیان کنترل شد. همچنان طبق گزارش وزارت بهداشت و آموزش پزشکی هیچگونه بیماری سرخک بعد از واکسیناسیون دیده نشد. بحث. طی سالهای قبل مطالعاتی در مورد سرخک در ایران انجام شده بود و شیوع بیماری سرخک را در بالغین نشان داده بودند که توصیه به واکسیناسیون ضد سرخک داشتند. بنابراین وزارت بهداشت اقدا به واکسیناسیون سراسری سنین بین ۵-۲۵ سال نمود. لذا در آینده در صورتی که افراد بالغ بخصوص نظامیان بعلت کاهش ایمنی به سرخک حساس شوند و این شرایط یعنی بروز بیماری در سربازان مشاهده گردید ، توصیه می شود وزارت بهداشت جهت جلوگیری از شیوع سرخک تمام سربازان و افراد بالغ در شرف استخدام را قبل از شروع به خدمت برضد سرخک واکسینه نمایند تا در آینده شاهد کنترل این بیماری باشیم.

کلمات کلیدی:

سرخک، واکسیناسیون، سرباز، شیوع و اپیدمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1735814>

